

Lovforslaget sattes til forhandling.

Victor Gram: Mit parti anbefaler den foreslåede forlængelse af loven om bemyndigelse til opretholdelse af en dansk styrke i Tyskland.

Det blev jo ved Parisaftalerne bestemt, at Bonn-overenskomsterne skulle afløses af aftaler mellem Forbundsrepublikken Tyskland og de lande, der har tropper stationeret i Vesttyskland. De forhandlinger, som i henhold hertil er indledt, er endnu ikke afsluttet, men det må antages, at den foreslåede forlængelsesperiode vil være tilstrækkelig til at skabe den afklaring, som vil være nødvendig for en endelig stillingtagen til spørgsmålet om kommandoets forbliven i Tyskland.

Jeg skal med disse bemærkninger, idet jeg iøvrigt henviser til den højtærede forsvarsministers fremsættelse, anbefale lovforslaget til hurtig vedtagelse.

Arnth Jensen: Også jeg kan i henhold til bemærkningerne ved lovforslagets fremsættelse ligesom den foregående ærede ordfører anbefale lovforslaget til hurtig vedtagelse.

Carsten Raft: Mit parti kan som ved tidligere lejligheder anbefale lovforslaget til hurtig vedtagelse.

Ingmar Wagner: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Alfred Jensen, desværre har måttet forlade mødet, skal jeg gøre nogle få bemærkninger om lovforslaget.

Kommunisterne er imod forlængelse af denne lov. Vi har tidligere vendt os imod danske soldaters stationering nede i Holsten. Vi mener, at tiden er inde, ja, har været det længe, til at ophæve denne lov og hjemsende eller eventuelt hjemkalde den danske styrke. Jeg siger „hjemsende“, fordi det måske kunne siges at være et godt tegn, om Danmark i dag tog initiativ til ikke alene at hjemkalde dem, der er dernede, men oven i købet hjemsende dem. Et sådant initiativ ville være helt i overensstemmelse med de bestræbelser, der i øjeblikket gøres for international afspænding, og en sådan hjemsendelse ville også

være et led i de nedrustningsbestræbelser, der udfoldes på international basis i øjeblikket.

Der er også en anden side ved forlængelsen af denne lov, nemlig at man kan forvente, at udgifterne til brigaden bliver større, og det er vor opfattelse, at der nu er grund til at nedsætte de militære udgifter og ikke yderligere forhøje dem.

Med disse bemærkninger skal jeg på den kommunistiske gruppes vegne erklære, at vi er modstandere af dette lovforslag.

Johs. Christiansen: Hvis jeg har talt rigtigt på fingrene, skulle det nu være tiende gang, folketinget går i lag med loven om det danske kommando i Tyskland. Man burde måske i den anledning være i en slags jubilæumsstemning. For mit vedkommende må jeg melde hus forbi. Jeg kan med min bedste vilje ikke få andet ud af det, end at dette årligt tilbagevendende lovgivningsarbejde fra første færd har været en eneste utilgivelig misforståelse fra de partiers side, der har ansvaret for det.

Et kort tilbageblik vil vise, at denne håndfuld danske jensers placering i det nordvestlige Tyskland kunne være sparet, ganske som det fra vor side hele tiden har været hævdet. Hvad er det for en opgave, kommandoet har løst? Som del af et vest-europæisk forsvar må kommandoet betegnes som praktisk set betydningsløst. Betragter man det udfra specielt danske sikkerhedsproblemer, må det vist åbent erkendes, at kommandoet havde været bedre placeret nord for end syd for landegrænsen. Sådan vurderes det i hvert fald mand og mand imellem i befolkningen, og jeg gad vide, hvor mange militære sagkyndige der ikke inderst inde ser på det udfra lignende synspunkter.

Da Danmark for godt syv år siden stemte sig ind i Atlantpagten, blev dette skridt bl. a. motiveret med en henvisning til, at nu kunne vort svage og udsatte land i givet fald vente fornøden bistand af sine allierede. Foretagne gallupundersøgelser har vist, at denne motivering slog op til 48 pct. af befolkningen sig efterhånden til tåls med. Jeg føler mig dog temmelig overbevist om, at kun en beskedent del af de 48 pct. har været i stand til at fatte visdommen eller